

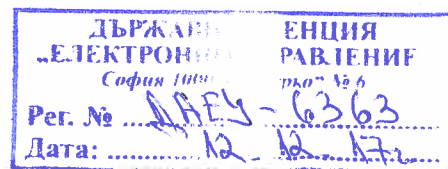
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № ДКМ-753-13-12

15.12.2017г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „ЕЛЕКТРОННО УПРАВЛЕНИЕ“

ДО
ЧЛ.-КОР. ВЕЖДИ РАШИДОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
ГР. СОФИЯ 1169, ПЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР І“ № 1

Към Ваш изх. № 753-13-12/23.11.2017 г.

Относно: *Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН РАШИДОВ,

Във връзка с получено от Вас писмо, заведено в Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ) с вх. рег. № ДАЕУ-5974/27.11.2017 г., изразяваме следното становище и правим следните предложения по отношение законопроекта за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата (обн., ДВ, бр. 50 от 1.06.1999 г.):

Относно чл. 36д, ал. 1: „Държавна агенция „Електронно управление“ съвместно с Министерство на културата създава и поддържа платформата по чл. 36в, ал. 1“ считаме, че в текста на Закона би следвало да бъдат вменени задължения на Министерството на културата да създаде и да поддържа единната национална уеб базирана платформа.

В Закона за електронното управление (ЗЕУ) няма разписани правомощия за изграждане и поддържане на единни национални уеб базирани платформи от страна на ДАЕУ, касаещи дейността на определен административен орган. Изграждането и поддържането на платформите в тези случаи са отговорност на самия административен орган.

В тази връзка, съгласно чл. 7в, т. 14 от ЗЕУ, председателят на агенцията реализира проекти за електронно управление със значение за всички администрации.

Предлагаме текстът да се промени, както следва: „Министерство на културата създава и поддържа националната информационна система по чл. 36в, ал. 1“, тъй като Министерството е носител на това задължение. Създаването и поддържането на системата би могло да се осъществи чрез обявяване на обществена поръчка за извършване на посочените дейности.

Ролята на ДАЕУ в случая би била да предостави инфраструктура като споделена услуга, с оглед функциите на агенцията да изгражда, развива и поддържа споделените ресурси на електронното управление.

Предлагаме, също така навсякъде в текста думите „национална уеб-базирана платформа“ да се заменят с „национална информационна система“.

Текстът в чл. 35в, ал. 1, отнасящ се до формата на електронната карта да се замести със следния текст: „Електронната карта за културни дейности се издава на електронен носител при спазване на правилата на картова схема за платежни услуги, регулирана от българското законодателство.“

Текстовете на чл. 36г, алинеи от 1 до 5, касаещи електронните бонове да се заместят със следния текст:

„Обработката на трансакциите, извършени с електронна карта за културни дейности, нетирането на задълженията между издателя на картата и доставчика на услугата и отчетността на издателите, се извършва чрез национална информационна система за издаване и поддържане на електронни карти за културни дейности, изградена и оперирана от лицензиран оператор на платежна система с окончателност на сетълмента за обслужване на плащания по операции с платежни карти на територията на страната.“

Електронната карта за културни дейности се явява електронно средство, с което бенефициерите удостоверяват своето право да заявяват и ползват услуги. От гледна точка на сигурност и защита на личните данни е необходимо да се обърне внимание върху начина на използване на личните данни и ползването им за идентификация при регистрацията и активиране на електронната карта.

Всички информационни системи, регистри и електронни административни услуги на административните органи трябва да отговарят на изискванията на Закона за електронното управление и Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги.

С уважение,

Росен Желязков
Председател на Държавна агенция
„Електронно управление“

